

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויוזפלד שליט"א

רח' הרב סלנט 7, ירושלים, טל' 050-4161022

מרצה? על הדם ועל הבשר בין בשוגג בין במזיד, עיי"ש. ונפסק בשולחן ערוך (אור"ח סי' צא ס"ו) וז"ל דרך החכמים ותלמידיהם שלא יתפללו אלא כשהם עטופים. וכתב מור"ם זצ"ל שבעת שלום יש להתקטט בבגדים נאים להתפלל. ועוד איתא (שם סי' צח ס"ד) התפילה היא במקום "הקרוב", ולכך צריך להזהר שתהא דוגמת הקרבן, ככוונה, ומעומד, וקביעות מקום, ושלא יחוץ דבר בינו ובין הקיר, וראוי שיהיו לו מלבושים נאים מיוחדים לתפילה כעין בגדי כהונה, אלא שאין כל אדם יכול לבזבז על זה. ע"כ. ואיתא בדברי רבינו ז"ל (ספר המידות, תשובה טו) שהמלבושים

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר צו לכבוד ... אחרשה"ט!
בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע.
"ולבש הכהן מדרו בד, ומכנסי בד ילבש על בשרו... ופשט את בגדיו, ולבש בגדים אחרים, והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה" (ויקרא ו, ג-ד).

ופרש"י (והוא מחז"ל במס' יומא כו.) אין זו חובה, אלא דרך ארץ, שלא ילכלך בהוצאת הדשן בגדים שהוא משמש בהם תמיד, בגדים שבישל בהם קדירה לרבו - אל ימוזג בהן כוס לרבו. ע"כ. הרי שיש תורה שלימה בעניני הבגדים ולבישתם, ובפרט אצל עובדי ה' ובעניני עבודת ה'. [והדברים נוגעים לענינים עליונים, וגם כביכול כלפי מעלה, וכמ"ש (תהלים צג, א) ה' מלך גאות לבש, לבש ה' עזו התאזר. וכתוב (שם קד, א) ה' אלקי גדלת מאד, הוד והדר לבשתן]. שזה בחי' מש"כ אצל עובדי ה' (תהלים קלב, ט) כהניך

שעושים לצדיק, כל מלבוש יש לו סגולה בפני עצמו לכפר, וכ"כ (שם, בושא ה) כתונת של צדיקים מכפרת על שפיות דמים. ועיי"ש עוד (כג"ס א) בגדי אדם מרמזים על מידותיו של אדם. ואיתא בספרים הקדושים בשם הוזהר הקדוש שגם בעת עסק התורה, ראוי ללבוש בגדים מכובדים, וכן נוהגים בהרבה ישיבות חסידיות ללבוש מעיל ארוך וכובע בשעת עסק התורה, ואשרי חלקם בזה, וגודל חיוב מצוות ציצית וסגולותיה ומעלותיה הרבות מפורסמים. ואשרי הזוכה להתעטף תמיד בעונה קדושה וטהרה.

פְּחִינּוֹת פּוּרִים

וְזֶה פְּחִינַת מְרֻדְכֵי וְאַסְתֵּר, וְהֵמָּן, פְּחִינּוֹת פּוּרִים, פְּחִינַת גּוֹרֵל שֶׁהִפִּיל הֵמָּן, פְּחִינַת עֶמֶר שֶׁעוֹרִים. כִּי הֵמָּן פְּחִינַת הָעֶבְדוּת אֱלִילִים, כְּמֵאֵמֶר חֲכָמֵינוּ, וְכַרְוָנָם לְכַרְכָּה, שֶׁעָשָׂה עֲצֻמוֹ עֲבֹדַת אֱלִילִים (מְגִילָה י:), וּבִשְׂבִיל וְזֶה הִפִּיל פּוּר הוּא הַגּוֹרֵל בְּחֹדֶשׁ שְׁמֵת בּוֹ מִשָּׂה (שָׁם י"ג): כִּי מִשָּׂה הוּא מְכַמֵּל הָעֶבְדוּה זָרָה, וּבִשְׂבִיל זֶה נִקְבַּר מוֹל בֵּית פְּעוּר, כְּדִי לְכַמֵּל הָעֶבְדוּה זָרָה שֶׁבְּפְעוּר, כְּמוֹ שֶׁדָּרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ, וְכַרְוָנָם לְכַרְכָּה (סוֹטָה יד. וּע"ש תוּס"י). כִּי מִשָּׂה נִימְטְרִיא חֲרוֹן-אַף (כְּמוֹכָא כְּמַגְלַה עֲמוּקוֹת אוֹפֵן קְלוֹ) כִּי הוּא מְכַמֵּל חֲרוֹן-אַף שֶׁל הָעֶבְדוּה זָרָה, כִּי הוּא קָבַל הַתּוֹרָה, שֶׁהוּא פְּחִינַת יְדִין וְרִגְלוֹ כְּנִ"ל, שֶׁעַל יְדֵיהֶם נִתְכַמֵּל הָעֶבְדוּת אֱלִילִים כְּנִ"ל. וְעַל כֵּן הִפִּיל פּוּר בְּיַרְחַ שְׁמֵת בּוֹ מִשָּׂה, כִּי חֲשַׁב כִּי כָּבַר מֵת מִשָּׂה הַמְכַמֵּל בַּח הָעֶבְדוּת אֱלִילִים, וְאִין עוֹד מִי שְׂיוֹכַל לְכַמֵּל בַּח הָעֶבְדוּת אֱלִילִים.

אֲכַל מְרֻדְכֵי וְאַסְתֵּר הָיָה לָהֶם בַּח לְכַמֵּל הָעֶבְדוּת אֱלִילִים שֶׁל הֵמָּן, וּבִשְׂבִיל זֶה כִּימִיחֶם קִבְּלוּ יִשְׂרָאֵל הַתּוֹרָה מְחֻדָּשׁ, כְּמֵאֵמֶר חֲכָמֵינוּ, וְכַרְוָנָם לְכַרְכָּה (שְׁפָת פֶּתַח): "קִיְמוּ וְקִבְּלוּ" קִיְמוּ מַה שֶׁקִּבְּלוּ כְּבָר. וְזֶה: קִיְמוּ וְקִבְּלוּ. קִיְמוּ זֶה פְּחִינַת רִגְלוֹ, וְקִבְּלוּ זֶה פְּחִינַת יְדִין, וְהוּא פְּחִינַת הַתּוֹרָה בְּעֲצֻמָּה כְּנִ"ל. (ליקו"מ י)

בברכת התורה וכמו"ס שמעון יוסף הכהן ויוזפלד **צו את בני ישראל** אין צו אלא עבודה זרה וכו' עיין שם. היינו שהקרבנות מכניעין ומבטלין העבודה זרה של ת אות ממון הוא עיקר העבודה זרה. כי כל העבודה זרה הם בממון כנ"ל. וזה שאמר ר"ל (ת"כ) על פסוק צו את אהרן וכו' הנאמר בפרשת העולה. אין צו אלא זירוז מיד ולדורות. ביותר צריך לזרז במקום שיש חסרון כ"ס. היינו כנ"ל. כי הקרבנות הם חסרון כ"ס. שזהו בחינת שבירת תאות ממון על ידי שמחסרים ממנם בשביל השם יתברך שקונים קרבנות מממנם. שזהו עיקר שבירת תאוות ממון כשמוציאין הממון על דבר שבקדושה. כמבואר בהתורה צוית צדק הנ"ל. וזהו צו וכו' ביותר צריך לזרז במקום שיש חסרון כ"ס. שהוא בחינת שבירת תאוות ממון שזוכין על ידי הקרבנות שהם נדבת לב בחינת צדקה. כי על שבירת תאוות ממון בחינת חסרון כ"ס בשביל דבר שבקדושה. צריכין לזרז על זה ביותר מאד מאד. כי להוציא תאוות ממון קשה ביותר מכל התאוות כנ"ל. נמצא שצו הנאמר בקרבנות מרמז על שבירת תאוות ממון. שזהו בחינת אין צו אלא זירוז ביותר צריך לזרז במקום שיש חסרון כ"ס כנ"ל. וזהו בעצמו בחינת אין צו אלא עבודה זרה. כי שבירת תאוות ממון הוא ביטל העבודה זרה. כי כל העבודה זרה הם בתאוות ממון (ליקו"ה אור"ח הלכות תפלה הלכה ד אות טו) כנ"ל.

ילבשו צדק, וכתוב בהם (שם, טז) וכהנייה אלביש ישע, וכתוב (דברי הימים ב ו, מא) כהניך ה' אלקיך ילבשו תשועה. ואכן הבגדים משפיעים בכמה אופנים ניגלים ונסתרים על לובשיהם, ועל כן אכן ישנה תורה שלימה הלכתית שכל יהודי מצווה עליה, וכמ"ש (דברים כב, ה) לא יהיה כלי גבר על אשה, ולא ילבש גבר שמלת אשה, כי תועבת ה' אלקיך כל עושה אלה, וכתוב (שם יא) לא תלבש שעטנז, צר ופשטים יחידיו. וכן כתוב (ויקרא יח, ג) ובחוקותיהם לא תלכו. ובכלל איסור הליכה בחוקות הגוים - הוא, שלא ילבש ישראל מלבוש המיוחד להם, אלא יהי' מובדל מהם, וידוע במלבושיו (ראה רמב"ם ה' ע"ז פ"א ה"א. טור וש"ע יורה דעה סי' קעח, ס"א), וכן דרשו חז"ל (סיפרי דברים - פיסקא פא) על הפסוק (דברים יב, ל) השמר לך פן תנקש אחריהם, שמא תמשך אחריהם, או שמא תדמה להם, או שמא תעשה כמעשיהם ויהיו לך למוקש, שלא תאמר הואיל והם יוצאים (מלובשים) באבטינא ובארגמן ובתלוסין (כולם מיני מלבושים) אף אני כן. ע"כ. ומקרא מלא כתיב (צפניה א, ה) והיה ביום זבח ה', ופקדתי על השרים... ועל כל הלובשים מלבוש נכרי (ראה בספר המצוות להרמב"ם, לא תעשה ל'. וספר החינוך מצוה רסב, ועיי"ש ברש"י ואבע"ז ורד"ק). ובפרט בכל מה שנוגע לבגדי כהונה ועובדי ה', וכמ"ש חז"ל (יומא עכ. ב.) אמר ר' חמא בר' חנינא, מאי דכתיב (שמות יט, ט) את בגדי השרד לשרת בקדוש? אלמלא בגדי כהונה לא נשתתיר משונאיהם של ישראל שריד ופליט. ואמרנו (ובחסים פח:) מזה קרבנות מכפרים, אף בגדי כהונה מכפרין, כתונת - על שפיות דם, מכנסיים - על גילוי עריות, מצנפת - על גסי הרוח, אבנט - על הרהור הלב, חושן - על הדינין, אפוד - על עבודה זרה, מעיל - על לשון הרע, ציץ - על עוות פנים. (ואמרנו עוד במס' יומא ז. על מה הציץ

לע"נ הכיבה בת תמו ע"ה * רפ"ש לפורטונה בת מול

תיקון הכללי

טובתי בל עליון (תהלים טז, ב).
כלומר בתמיכה, הרי הכל תלוי בך. א"נ
בניחותא, והוא מגודל ענוותנותו יתברך
שכביכול הוא עצמו לא יכול לעזור אלא
הכל תלוי בצדיקים, ואפילו דיני מצוות
התורה הכל בכל מכל כל, והוא רוצה
שילכו לצדיקים, לקבriהם לפעול ישועות.
ואפילו ה' גזר, צדיק מבטל כמ"ש (שמואל-ב, כג,
ג) צדיק מושל ביראת אלוקים, ואמרו (מ"ק
סג) מי מושל ב? צדיק.
טובתי... לקדושים אשר בארץ המה... לא
תתן חסידך לראות שחת. רמז להבטחת רבינו
ז"ל (חיי מוהר"ן רכה, נסיעתו וישיבתו באומן מא) שמי
שיבוא על קברו... יוציאו משאול תחתית.
והיינו כי לא תעזוב... לשאול והיינו שאפילו
כבר יהי בשאול לא ישאירנו ויעזבנו שם,
אלא יוציאנו משם.

(מתוך הספר "שי למורא")

מדרש

ואש המזבח תוקד בו (ויקרא ו, ב), אמר רבי
פנחס ואש המזבח תוקד עליו אין פתיב
פאן, אלא תוקד בו, האש היתה מתוקד בו.
תני בשם רבי נחמיה, קרוב למאה ויש
עשרה שנה היתה האש מתוקדת בו, עזו
לא נשרף ונחשתו לא נתף, אם תאמר דהיה
גדל, תני בשם רבי הושעיה פעובי דינר
גרדין היה בו.

אמר רבי שמעון בן לקיש אף מזבח הקטרת
בו, שנגאמר (שמות ל, א): ועשית מזבח מקטר
קטרת, מתקטר בקטרת אין פתיב פאן אלא
מקטר קטרת, המזבח היה מקטיר את הקטרת.
ורב אמר ובכלי הבקר נתבשל הבשר אין
פתיב פאן, אלא (מלכים א יט, כא): ובכלי הבקר
בשלים הבשר, הבשר היה מבשל את הכלי.

(ויקרא רכה, ז, ה)

ומתנות לאביונים

עקר התגלות אלקותו ומלכותו יתברך הוא
על-ידי צדקה ועל-פני פורים, שאז נתגלה
אלקותו יתברך בהתגלות נפלא, על-פני
מרבין אז בצדקה ומתנות לאביונים (פורים
ה"ד אות ג).

הארות על מאמר "בחוצרות" (בסימן ה)

ז"ל: כי צריך כל אדם לומר כל העולם לא נברא אלא בשבילי (סנהדרין לו), [נמצא
כשהעולם נברא בשבילי צריך אני לראות ולעיין בכל עת בתיקון העולם ולמלאות
חסרון העולם ולהתפלל בעבורם], ע"כ.

כי כל העולם ומלואו וכל העולמות כולם נבראו וקיימים בזכות התורה וכמ"ש חז"ל (ב"ר א,
יה) העולם ומלואו לא נברא אלא בזכות התורה, וכדאיתא בווה"ק (תרומה, קסא). קב"ה הוה
מסתכל באורייתא וברא עלמא וכו' כיון דאתברי עלמא כל מלה ומלה לא הוה מתקיים עד
דסליק ברעותא למברי אדם דיהי משתדל באורייתא ובגינה אתקיים עלמא, השתא כל מאן
דאסתכל בה באורייתא ואשתדל בה כביכול הוא מקיים כל עלמא, אשתכח דעובדא
וקיומא דכל עלמא אורייתא איהי, כי עסק התורה היתה שורש כוונת הבריאה כמ"ש חז"ל
(סנהדרין צט): אדם לעמל יולד, ועדיין איני יודע אם לעמל התורה אם לעמל שיחה, כשהוא
אומר לא ימוש ספר תורה הזה מפוך, הוי אומר לעמל התורה נברא. ועל ידה קיום ישראל
וקיום כל העולם כמ"ש חז"ל (ב"ר ח, ו) אלמלא התורה כבר הי' העולם חוזר לתוהו ובוהו.
וכמ"ש (שהש"ר ב, ו) בזכות התורה ולומדיה ינצל העולם.

(מתוך הספר "יש מאין")

בהמחאת פה ורקודין

על-ידי שמחת פורים בהמחאת פה ורקודין. על-ידי-זה ממשכיבן פחינת קבלת התורה
בנגלה ונסתר שהיא פחינת הארה הנפלאה של מרדכי ואסתר. וזוכין לקיים מצות ספירת
העמר פראוי שעל-ידי-זה מכניעין קלפות המן עמלק ימח שמם ונתבטל הגאון והעבודה
ורה והפירות ונמשך אמונה גדולה וחקמה דקדושה וחיים ואריכות ימים. וממתקין כל
הדינים ונתבטלין כל הגזרות מישראל אמן פן יהי רצון.

(קיצור ליקוטי מוהר"ן ואלה המשפטים"י אות ח)

לא המדרש הוא העקר אלא המעשה

בשפתתתי לפני התורה ואלה המשפטים (סימן י' חלק ראשון מלקוטי מוהר"ן) המתחלת:
בשיש דינים חס ושלום, על ישראל, על-ידי רקודין והמחאת פה נעשה המתקת הדינים וכו',
אמר לי: כך אמרתי, שעכשו נשמע גזרות חס ושלום, על ישראל והנה הולכים וממשמשים
לבוא ימי הפורים האלה (פי התורה הזאת נאמרה סמוך לפורים) ויהי ישראל מרקדים וימחאו
פה ועל-ידי-זה ימתיקו הדינים וחסר וכפל דבריו ואמר בפה מלא פה אמרתי וכנתנו היתה
להעיר לבבנו שנעבד ונבין שכל דברי תורתו הקדושה אף-על-פי שיש בה עמקות גדול ונורא
מאד מאד ורזין עלאין וסודי סודות עמקים ורחבים מני ים בכל דבור ודבור, אף-על-פי-כן עקר
פונתו שישמע ונקבל דבריו הקדושים בפשיטות לשמר ולעשו ולקיים את כל דברי תורתו
בפשיטות ובתמימות כמו למשל התורה הקדושה הזאת שנגאמר שם שעל-ידי המחאת פה
ורקודין נמתקין הדינים, היתה פונתו כפשוטו, שיחזקו עצמן לשמח בימי שמחה, כגון פורים
וחגים וימים טובים או חתונה וכיוצא בזה כל מיני שמחה של מצוות שיחזקו עצמן בשמחה
גדולה עד שיזכו להתעורר לרקודין והמחאת פה, ועל-ידי-זה ימתיקו הדינים כי כל דברי התורה
לא בשמים הוא לאמר, שאין מי שיכול לזכות לזה להמתיק הדינים על-ידי המחאת פה ורקודין
כי-אם גדולים בני עליה רק כל אחד מישראל יש לו כח הזה כשיקיים הדברים כפשוטן באמת
ובתמימות וכן בכל הדברים הנאמרים שם בהתורה הקדושה הנ"ל וכן כל מה שנגאמר בכל
תורה ותורה כי לא המדרש הוא העקר אלא המעשה' (אבות א"י).

(שבחי הר"ן ושיחות הר"ן שיחות הר"ן אות קלא)

רבי אהרן, הרב מברסלב היה יושב לסעודת פורים עם בני-העיר כדרך הרבנים. פעם,
באמצע הסעודה, כששמע מאנשים גדל השמחה שהיה אז בבית מוהר"ן עם תלמידיו
העובדי ה' הגדולים, התפעל ושבח את מוהר"ן והפליג מאד בשבחיו.

לעילוי נשמת
תמו בת אסתר ע"ה
נלב"ע מ"ז שבט
תנצבה.
נתן וצרינה בלאוואר ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

להצלחת
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובנשמות

לתרומות, הקדשה/מסירת שמות לזכרה
050 - 4161022
לקבלת העלון השבועי למייל ערו קשר במייל
netzah.meir@gmail.com

מכתבים על פרישת השבוע
מאת הר"ח שמעון יוסף הכהן ויונפלד שליט"א

לרכישת הספר - 054-84 96548

לעילוי נשמת
חנה בת יצחק ע"ה
נלב"ע ח' אדר א תשנ"ו
ר' יוסף זאב בן שלמה זלמן גוטסמן ז"ל
נלב"ע י"ח אדר א תשנ"ה
תנצבה.

לעילוי נשמת
שלמה בן אברהם חיון ז"ל
י"ז מנחם אב

יריב בן מניח
חורה בתשובה שלמה